

DRUŠTVO ARHITEKATA ZAGREBA
Zagreb, Trg bana Josipa Jelačića 3/I

STENOGRAFSKI ZAPISNIK

28. REDOVITE I IZBORNE

SKUPŠTINE

DRUŠTVA ARHITEKATA ZAGREBA

održane **20. lipnja 2013. godine** u prostorijama društva arhitekata
Zagreba, u Zagrebu, Trg bana Josipa Jelačića 3/I

ZAGREB, LIPANJ 2013. GODINE

DNEVNI RED:**Str.**

1. Otvaranje 28 sjednice Skupštine DAZ-a i utvrđivanje kvoruma 3
2. Izbor zapisničara i dva ovjervitelja zapisnika, i Radnog predsjedništva sjednice (predsjednik i dva člana) 3-4
3. Verifikacija zaključaka 27. sjednice Izborne Skupštine 5
4. Utvrđivanje dnevnog reda 5
5. Podnošenje izvještaja o radu tijela DAZ-a:
 - a) Izvještaj o radu DAZ-a za 2011., 2012. i 2013. godinu.... 5-12
 - b) Izvještaj o radu Odbora kontrole DAZ-a 12-16
 - c) Izvještaj o radu Suda časti DAZ-a 16-17
6. Razmatranje i usvajanje podnesenih izvještaja 17-37
7. Usvajanje završnog računa DAZ-a za 2011. i 2012.g. 37-38
8. Usvajanje plana aktivnosti i financijskog plana DAZ-a Za 2013. godinu 38-39
- ***Izmjene Statuta Društva arhitekata Zagreba***
9. Usvajanje Statuta i općih akata DAZ-a 40-44
 - a) Donošenje novog Statuta DAZ-a
 - b) Donošenje Poslovnika o radu Skupštine DAZ-a
 - c) Donošenje Poslovnika o radu Upravnog odbora DAZ-a
 - d) Donošenje Poslovnika o radu Odbora kontrole DAZ-a
 - e) Donošenje Pravilnika o članstvu DAZ-a
- ***Izbor novih tijela upravljanja Društva arhitekata Zagreba***
10. Izbor Izborne komisije 44-45
11. Razrješenje dosadašnjih tijela upravljanja DAZ-a (predsjednik i Izvršni odbor, Odbor kontrole, Sud časti).. 45-46
12. Izvještaj o pristiglim listama za predsjednika i Izvršni Odbor DAZ-a, te prijedlozi za delegate DAZ-a u Skupštini UHA-e; isticanje kandidata za predsjednika, članove Odbora kontrole, te članova Suda časti 46-51
13. Kratko predstavljanje kandidata 51-59
14. *Glasovanje*
15. Izvještaj Izborne komisije o rezultatima glasovanja 59-65
16. Proglašenje odluke o izboru novih članova tijela upravljanja DAZ-a -
17. **R a z n o** -

Sjednicom Skupštine predsjedavalo je izabrano Radno predsjedništvo u sastavu: Hrvoje HRABAK, predsjedavajući, te Gordana DOMIĆ i Hrvoje NJIRIĆ, članovi.

(- Početak u 18.35 sati -)

**1. OTVARANJE 28. SJEDNICE SKUPŠTINE DAZ-a I
UTVRĐIVANJE KVORUMA**

DAMIR LJUTIĆ, dipl.ing.arh., predsjednik DAZ-a:

Dobra večer, dobro došli u Društvo arhitekata grada Zagreba na 28. sjednicu redovite i izborne Skupštine Društva arhitekata grada Zagreba. – Hvala vam svima što ste se odazvali u ovako velikom broju – po zadnjim informacijama imamo kvorum: 75 članova je trenutno prisutno, i još neki dolaze. Svi koji dođu, molim vas da odmah uđete u susjednu prostoriju, da se registrirate, preuzmete svoje listiće, jer bez toga ne možete glasati.

Iznimno mi je, stvarno drago što se se okupili u ovako velikom broju – na zadnjim skupštinama nam to baš i ne prolazi, ali evo, ovoga puta smo se uspjeli skupiti – danas ćemo odraditi čitav niz točaka, nadam se da ćemo biti brzi i efikasni: promjena Statuta je pred nama (prijedlog ste dobili putem web-portala); dvije izborne liste – biramo nova tijela Društva arhitekata, itd., pa ćemo lagano krenuti s procedurom.

Znači, prva točka dnevnog reda: *Otvaranje 28. sjednice Skupštine DAZ-a i utvrđivanje kvoruma* – to smo odradili. Predstoji nam:

**2. IZBOR ZAPISNIČARA I DVA OVROVITELJA ZAPISNI-
KA, I IZBOR RADNOG PREDSJEDNIŠTVA SJEDNICE
(PREDSJEDNIK I DVA ČLANA)**

Radno predsjedništvo ove sjednice je operativno tijelo koje samovodi samu Skupštinu, jer upravno tijelo ne sudjeluje u

tome. – Ovdje imamo **zapisničara**, to je gospodin JOSIP HANJŠ (*debatni stenograf*). – U nekakvoj uobičajenoj praksi, **ovjerovitelji zapisnika** su: bivši i budući predsjednik Društva. Znači, prijedlog je da se za ovjerovitelje zapisnika izaberu:

1. aktualni predsjednik – to sam ovog trenutka još uvijek ja (*DAMIR LJUTIĆ*), i
2. budući predsjednik, tko god to da bude, u pravilu je taj koji će ovjeriti zapisnik.

Ako se slažete, molim vas, glasajte dizanjem ruku.

(*DIZANJE RUKU... – ZAMJETNA VEĆINA*)

Nećemo brojati, pretpostavljam da smo se složili oko toga.

Za izbor **Radnog predsjedništva** trebamo tri kandidata, jednog predsjednika i dva člana, slobodno predložite. – U zadnje vrijeme, funkciju predsjednika Radnog predsjedništva vrlo uspješno odrađuje Hrvoje Hrabak, pa ću ja njega predložiti, jer zna proceduru i sve oko toga što ide. – Pa, evo, prijedlog za predsjednika Radnog predsjedništva je: HRVOJE HRABAK. – Slažemo li se? (Svi se slažu). – Imamo li prijedlog za članove Radnog predsjedništva?

(*Prijedlozi iz dvorane: Hrvoje Njirić; Gordana Domić*)

Dakle, Hrvoje Njirić i Gordana Domić. – Slažemo li se? – Tko je 'za'? (*Svi se slažu*). – Mogu konstatirati da je izabrano Radno predsjedništvo ove Skupštine u sastavu:

1. HRVOJE HRABAK, predsjednik
2. HRVOJE NJIRIĆ, član
3. GORDANA DOMIĆ, članica

I, evo, nakon dvije godine, sretan i zadovoljan napuštam ulogu voditelja Radnog predsjedništva kolegi Hrabaku, kolegici Gordani Domić i kolegi Hrvoju Njiriću. – Izvolite.

HRVOJE HRABAK, predsjedavajući Radnog predsjedništva:

Hvala. – Dakle, započinjemo s jednom vrlo formalnom točkom, to je:

3. VERIFIKACIJA ZAKLJUČAKA 27. SJEDNICE IZBORNE SKUPŠTINE

To je ona sjednica od prije dvije godine, kad je kolega Ljutić bio izabran. Pa, ja molim, ako netko ima nešto protiv takvih zaključaka te Skupštine, da digne ruku. *(Nitko se ne javlja)*. – Ako nema, zaključujemo da je 27. sjednica izborne Skupštine verificirana. – Prelazimo na 4. točku dnevnog reda, to je:

4. UTVRĐIVANJE DNEVNOG REDA

Ima li prijedloga za izmjene i dopune dnevnog reda, kako je predložen u materijalima koji su vam poslani? *(Nema)*. – Ima vjerojatno onih koji bi pričali o zakonima, ali za to imamo i točku 'Razno'. – Dakle, ima li netko tko je 'protiv' ovakvog dnevnog reda? *(Nema)*. – Konstatiram da je predloženi dnevni red jednoglasno usvojen. – Prelazimo na 5. točku dnevnog reda, to je:

5. PODNOŠENJE IZVJEŠTAJA O RADU TIJELA DAZ-a

- a) Izvještaj o radu D AZ-a za 2011., 2012., 2013.g.
- b) Izvještaj o radu Odbora kontrole DAZ-a
- c) Izvještaj o radu Suda časti DAZ-a

Pa, onda najprije molim predsjednika Ljutića da podnese ta izvješća o radu Društva arhitekata Zagreba za 2011., 2012. i 2013.

a) Izvještaj o radu DAZ-a za 2011., 2012. i 2013. god.

DAMIR LJUTIĆ (uz video prezentaciju):

Hvala lijepo. – Dakle, dobro došli još jedanput, i sad ćemo proći ono što smo u zadnje dvije, zapravo u rasponu zadnje četiri

godine radili u Društvu arhitekata Zagreb, znači u 2011., 2012. i prvoj polovici 2013. – znači, druga polovica 2011., 2012. i prva polovica 2013. godine. Znači, aktivnosti su razvrstane kroz ovaj pregled, dakle imamo: DAZ – Pokretanje programa – Natječaj – formiranje sekcija – Mediji i izložbe.

Programi koji su pokrenuti, vidite ih ovdje: *Akupunktura grada*, *Think Space*, *Mala škola arhitekture*, *Arhitektura + naslijeđe*, *Zimske ture arhitekture*, i ovi drugi. – Natječaj, nažalost, nije ih bilo previše. – *Sekcije smo oformili, to su Sekcija mladih, Sekcija za interijer, Sekcija za arhitektonsko naslijeđe.* – Mediji i izložbe: *Arhitektonski vodič Zagreb 1898.2010.*, *džepni arhitektonski vodič: Zagreb, Arhitektonsko stvaralaštvo Alfreda Kellera*, u nekoj povezanosti. – Ovo su sad neki programi koje ću samo brzo proći: *Urbanizam ZG* – to su programi koji se bave problematikom gradskih prostora, dakle čitav niz predavanja, razgovora, rasprava, itd., nastojali smo pokušati reagirati na raznorazne procese u gradskom prostoru. – *U tinelu* – rekao bih, mali vrlo simpatičan program, razgovori između kolega koji su na neki način na suprotnim stranama, na ovaj ili onaj način. – *Mala škola arhitekture* – počela je kao jedna vrlo mala priča, uključile su se kolege iz Komore – u svakom slučaju, kroz čitav niz aktivnosti *Mala škola arhitekture* približila je arhitekturu tim najmlađim generacijama i dala je nekakav bazični, osnovni ulog tome što je arhitektura, odnosno, ne što je arhitektura, nego što je prostor, zapravo, kako se može u prostoru kretati. – *Akupunktura grada* – nastala je tako što su kolega Rene Lisac i kolegica Kristina počeli sa nekim malim aktivnostima – jedna od prvih stvari je bila rad na bolnici Goljak, prepoznali su to kao jedan vrlo efikasan i vrlo kvalitetan program – aktiviran EU fond i u

konačnici smo dobili 235.000,- eura za realizaciju tog projekta u kojem imamo pet partnera, čini mi se, uz DAZ – kolege iz Splita, kolege iz Skopja, kolege iz Sarajeva i Beograda. U ovom trenutku su odrađene četiri radionice: u Beogradu, Skopju i Sarajevu, a i u Zagrebu su sad već na putu realizacije, a očekuje se u listopadu, čini mi se, zadnja radionica u Splitu. Program traje dvije godine i bit će zaključen negdje u ljeti iduće godine. – *Arhitektura i naslijeđe* – meni jedan posebno drag program, s obzirom da su kolegica Ksenija, kolega Mladen i još se kasnije priključio kolega Stjepan, kroz jedan vrlo uporan i samozatajan rad odradili jedan iznimno naporan posao približavajući naslijeđe arhitektima – ne znam koliko vas je bilo na tome, ali svaki puta bilo je po sedamdeset, osamdeset ljudi, sa prekrasnim predavanjima – nešto što je stvarno vrijedno divljenja. – Čestitam! – *Think Space* – je program koji smo pokrenuli, više ne znam kad, 2010., ili 2011. (krajem 2010.), odradili smo dva ciklusa, na temu teorije arhitekture i konceptualne promišljenosti arhitekture – kolega Hrvoje Njirić je bio jedan od koordinatora – prošli smo dva ciklusa, dvije konferencije, i sada su u tijeku pripreme trećeg ciklusa. – *Dani zagrebačke arhitekture* – su počeli gotovo iznenadno, a evo došli smo do trećih – proslavili smo 135 godina Društva arhitekata Zagreba; petodnevna stručna predavanja uz obilazak odabranih objekata – vrlo posjećeno, vrlo korisno, vrlo lijepo i, naravno, malo i naporno. – *Artur (arhitektura i turizam)* – to je program koji je pripremljen, zapravo u konačnici čekamo pravni status financiranja programa, ali *Artur* se bazično bavi arhitekturom i turizmom i nastojimo ući u prostor turizma iz pozicije efekta kao nekoga tko je nosioc strateškog promišljanja, kako bismo zapravo pomogli ljudima na terenu – u lokalnim zajednicama, regionalnim, itd., osmišljavati

vizije njihovih potencijala. Ovo radimo zajedno u suradnji sa Institutom za turizam Republike i sa Savezom za izgradnju gradova u Republici Hrvatskoj. Do sada smo imali nekoliko predavanja i izlaganja – na REXPO-u prvi put, pa onda je bila izložba Alfreda Kellera u Hrvatskoj, te je sada bilo nedavno predstavljanje programa na II. sajmu REXPO, u travnju ove godine. – *Dijalog struka* – također je jedan projekt koji smo pokrenuli, kolega Hržić se prihvatio toga sa svojom ekipom, odrađen je jedan set predavanja na kojima smo, onako odmaknuli poziciju arhitekta u interijeru, pokušavajući ući u situaciju, da ne kažemo da arhitekti nisu nikad radili interijere, i kroz *Dijalog struka* smo nastojali integrirati arhitekturu sa drugim strukama, ali zapravo i ukazati na dijalog kao sastavni dio arhitektonskog djelovanja.

Od *natječaja* – kao što sam rekao, vjerojatno ih je malo bilo. Tu je *Blok Badel*, koji smo proveli 2012. Specifikum je što je on bio međunarodni natječaj, specifikum je isto tako što je sa *Think Spaceom* napravljen jedan on-linesustav koji je potpuno digitaliziran, koji je ostvario niz mogućnosti, tako da smo razinu ocjenjivanja podigli sa razine osobnog afiniteta zapravo na razinu ocjenjivanja ključnih kriterija koji su nama bitni, to jest nama arhitektima ali i investitorima, itd. Zaključak je bio da je natječaj bio vrlo uspješan – 262 rada su došla, bilo je čak i dosta naših natjecatelja, investitor je tražio međunarodni natječaj. – Bio je čitav niz ostalih predavanja, radionica i događanja, što su se događali u ove protekle dvije godine – to su sve one aktivnosti gdje pokušavamo, i trudimo se zapravo izvući se iz okvira samo struke i pokazati se u stvari da arhitekti u društvu, u široj javnosti nisu samo usko vezani za svoj posao, nego mislimo da arhitekti trebaju zapravo izići iz svojih okvira, nametati se, tražiti

nove prostore djelovanja, tražiti nova rješenja, tražiti nove tehnologije rada – svi naši programi idu u tom smjeru, zapravo potičemo arhitekta da sudjeluju što više u nekoj aktivnoj i interaktivnoj suradnji sa drugim strukama, kako bi zapravo sebi stvorili prostor, da bi zapravo čitavu struku i sebe osobno profilirali kao specifične, korisne članove društva.

Web, izdanja i izložbe: web portal je, otkad smo ga napravili, prilično zaživio, vrlo je aktivan – mislim da smo upeterostručili, ali u svakom slučaju višestruko povećali broj posjetitelja, čak do 25.000 mjesečno. Mislim da smo na taj način postali, ako ne najaktivniji ali sigurno jedan od najaktivnijih u državi, i što god smo mogli, koliko god smo mogli – naravno, ograničeni određenim resursima, vremenom itd. – mislim da, u okolnostima u kojima se nalazimo, prilično efikasno pratimo sve što se sve tu događa. – Naravno, tu je bio i mali vodič, *Džepni arhitektonski vodič Zagreb*, što ga je kolega Laslo, zajedno sa Sekcijom mladih, nakon dugotrajnog i uspješnog kreativnog procesa s mladim kolegama odradio – izdana su dva izdanja, hrvatsko i englesko izdanje, i nailazi na jako pozitivan odziv i u stručnoj i široj javnosti, itd., itd. – Naravno, tu su i izložbe, o kojima sad ne bih posebno duljio.

Okupljanje članova – nastojali smo također, kroz neke radionice, itd., s arhitektima razgovarati, dogovarati, odnosno razumjeti koje su potrebe, što su njihovi problemi u recentnom okruženju. Bilo je čitav niz radionica, razgovora o ulozi Društva u društvu, o Društvu, itd. – I, ono što smo pokušali napraviti u toku Dana zagrebačke arhitekture, s obzirom da, čini mi se od 2005., ako se ne varam, Društvo arhitekata nije proglašavalo počasne članove – ali evo, budući da ipak postoji i razloga i dobrih kolega koji u svakom

slučaju zaslužuju tu počasnu titulu – koja možda i jest samo formalne prirode, ali i neki oblik naše zahvalnosti prema njima za ono što su učinili – pa su tu, u kategoriji povijesti zagrebačke arhitekture: Snješka Knežević, Aleksandar Laslo i Tomislav Premerl; za doprinos zagrebačkoj arhitekturi: Hildegard Auf Franić, Ivan Crnković, Marijan Hržić i Branko Kincl; za arhitektonsku teoriju i publicistiku: Vladimir Mattioni i Andrija Rusan, te za promoviranje arhitektonskog naslijeđa: Ksenija Petrić i Mladen Perušić – jer su, vjerujemo, stvarno uložili izniman napor i rad u Društvu, pa im se na ovaj način skromno pokušavamo zahvaliti.

U *Pregledu financija* – ono što je nama vrlo bitno u Društvu, to su prihodi i rashodi koji su se događali. Ovo je jedan, nazovimo to tako, sužen pregled stanja kako su se stvari razvijale: 2010. – takva je bila situacija, bio je skok u obračunu financijskih sredstava – do tada su sredstva samo prolazila preko Društva, u 2010. imamo PDV, pa se u tom smislu promijenio oblik računovodstvenog obračuna i plaćanja, itd., itd. – 2011., 2012. i početak 2013. – vidite, brojke su jako unekoliko, nazovimo to relativne, zbog računovodstvenog obračunavanja – nešto se plati ove godine, nešto dođe na naplatu iduće godine, itd., ali statistički gledano, odnosno računovodstveno gledano – ovakva je situacija. Ono što je sada, recimo, definitivno dobro, to su ta dva zadnja tromjesečja, gdje smo nakon 2012., koja je bila iznimno teška u svakom pogledu, u 2013. godini smo ušli u pozitivno djelovanje, sa 136.000,- kuna *plusa*, a u prvom polugodištu smo u plusu 746.500,- kuna. – Ovo je pregled trenutnog stanja na računima i dugovanja. Znači, trenutno stanje na računu, sa danom 20.06., dakle danas, čini mi se u 16.00 sati, je 817.482,39 kuna, i manje svote u eurima i dolarima; stanje fonda –

žiro račun za posebne namjene, naime europski projekti ne mogu ići na redovne račune, mora se formirati poseban račun kako bi zapravo europski fondovi koji nas kontroliraju, mogli detaljno pratiti što mi radimo. – Znači, imamo za *City Acupuncture* 20.000,- eura i gotovo 62.000,- u kunama. – Ukupno financijske imovine, sa današnjim danom: 1.033.980,68 kuna. – Stanje dospjelih obveza, znači ono što trebamo platiti: 245.707,69 kuna i 2.411,- dolara. – Porezi i - dugujemo 45.000,- PDV-a i tražimo povrat 81.301,- kune – to je uobičajeni proces, očekujem da će se to realizirati idućih dana, u svakom slučaju. – Znači, ono što je bitno, trenutno stanje je 1.033.980,68 kuna.

Ovo je promjena strukture prihoda DAZ-a od 2008. do 2013. (prvih šest mjeseci, naravno). – Ono što se može vidjeti, na koji način je padao udio prihoda od natječaja u ukupnim prihodima. Dakle, pad prihoda od natječaja nije nešto što smo mi htjeli, nego jednostavno u situaciji u kojoj se čitavo društvo našlo, natječaja je bitno manje – pogotovo se to odnosi na našeg glavnog naručitelja, to je Grad Zagreb, koji je s vremenom prestao razvijati programe vrtića, škola, hotela, itd, a privatnici su se snalazili na druge načine, kako provode natječaje. U svakom slučaju, udio prihoda od natječaja vidite u postocima u ovom redu – tu nastaje onaj skok što sam već ranije spomenuo u našim obračunima financijskih sredstava. – U ovoj godini, zbog Seecela, imamo 61% prihoda, od ostalih natječaja 16% u ukupnim prihodima. – Isto tako, prihod od programa u ukupnim prihodima, vidit očito je: 2008. – 3%, 2009. – 3%, 2010. – 2%, 2011. – 19%, 2012. – 43%, u ovih pola godine 28%. – Vidjet ćete ovdje da smo mi prije dobivali od Grada sredstva, onda smo okrenuti prema Ministarstvu kulture, imamo sponzorske ugovore, pa smo to još više

proširili tako da su tu i europski projekti, itd., da bi ove godine, za šest mjeseci, već nadmašili zapravo pola prošle godine, tako očekujemo i sada u najavi čitavog niza sponzorskih i inih aktivnosti.

Zbog ovog pada – ne našom voljom, naravno – smo se morali restrukturirati, reorganizirati, ali smo postigli ono što smo htjeli za Društvo – da ne budemo pasivni u odnosu na djelovanje Društva (sad samo govorimo o natjecajima, ali bit će više), nego smo rekli: OK, hajdemo sada dati prostora kolegama da se aktiviraju, da sudjeluju, da rade, da se bave mnogim drugim stvarima. Cilj je, zapravo, da se što više ljudi angažira u Društvu arhitekata – eto, i vi ste ovdje danas došli, mislim više od sedamdesetak kolega, koje manje-više kombiniramo u ovoj ili onoj sekciji, radimo na realizaciji programa, svi smo ovdje.

Stanje članstva – vidim da je manje-više ujednačeno. Bila je ona priča 2009. godine, kada smo imali izbornu Skupštinu sa 260 ljudi, onda je to skočilo na 18%, pa su nam prihodi shodno tome porasli, ali to se vidi da je manje-više ujednačeno – znači 7%-8%-10% je prihod od članarine u ukupnim prihodima. – Plan aktivnosti, ono što nas čeka u 2013. godini, uz ono što smo već odradili – o tomu ćemo više pod posebnom točkom dnevnog reda. – Hvala lijepo.

HRVOJE HRABAK:

Zahvaljujem, a pozivam Odbor kontrole da podnese izvještaj o svom radu – kolege Bernfest, Milas i Pedišić – izvolite.

b) Izvještaj o radu Odbora kontrole DAZ-a

VEDRAN PEDIŠIĆ (član Odbora kontrole DAZ-a):

Brojke su vrlo ružne, ukratko – brojke su vrlo ružne, sad ne znam, ne bih htio predetaljno iskazivati, reći ću samo da je ukupan manjak za sada 1.165.328,00 kuna. – Ja mogu čitati sve naše točke

koje smo tu napisali, ali to je manjak koji je nama na neki način do sada, je li?

MILJENKO BERNFEST:

Ma, najbitnije je ono kaj smo napisali – da to mora stručnjak raditi, jer je to glupo da to mi radimo.

HRVOJE HRABAK:

Ja ne bih da sad raspravljamo, neka se obrazloži, ali uz objašnjenje termina – manjak nije stručni termin!

VEDRAN PEDIŠIĆ:

Pa, gledajte, ja mogu sada iznositi – prvo prihode, pa rashode, pa razliku, itd., ali evo, ukupan iznos je ovaj koji je negativan – znači: minus 1.165.328,00 kuna. I, taj manjak se na neki način konstantno povećava. – Evo, to je druga konstatacija. Na neki način smo to pokušali promijeniti, na način da nas se izvijesti, na neki način, o svakoj akciji – kolega Milas, koji je tu bio.

HRVOJE HRABAK:

Ali, treba izvještaj vašeg Odbora, koji treba započeti s tim da kažete: prvo, koliko ste se puta našli, kad ste se našli, o čemu ste razgovarali, pa onda krenemo dalje.

VEDRAN PEDIŠIĆ:

Kolega Hrabak, možemo tako trajati do devet sati navečer, sad je sedam – nećemo ponovno iznositi, znači ja sad govorim jedine brojke koje imamo. Našli smo se više puta, konstatali smo, razgovarali smo, situacija je bila ovakva, onakva – došli smo do ukupnog zbroja koji je takav i takav. A, ono što je činjenica, i što je naša želja – da bi čitava stvar na neki način bila puno jednostavnija – da te stvari vodi ekonomist, ne? Jer, ovdje su na neki način nekakvi

plusevi, minusevi, a mi to obrazložiti ne možemo – nismo imali uvid u čitavu stvar.

HRVOJE HRABAK:

Ali, funkcija Odbora kontrole nije isključivo kontrola financijskog poslovanja, nego ukupnog djelovanja – zato je važno da članovi Odbora kontrole budu arhitekti, kolege koji razumiju stvar, dakle i čemu služe natječaji, čemu služe programi, itd. Ali, zašto ne možemo imati taj formalni oblik izvještaja Odbora?

MILJENKO BERNFEST:

Pa, isti je kao i prije dvije godine – kakav smo izvještaj dobili od prije, takav smo napravili.

VEDRAN PEDIŠIĆ:

Ali, uvijek je najbolje formalizirati stvari i pričati općenito, ne? – Znači, ja govorim direktno, ono što ima smisla, a pojedine stvari ću izbaciti van. Ja mogu pričati na neki način o prijedlozima koje bi trebalo na neki način staviti na listu, da se te stvari promijene, ne? Znači, na neki način treba raditi zaokret u poslovanju, apsolutno, to je evidentno. Imali smo više sjednica, od kojih jednu po anonimnoj prijavi zbog neisplaćivanja plaća djelatnicima DAZ-a. – Na neki način, velim...?!

DAMIR LJUTIĆ:

Mislim da je očito, takav je izvještaj kakav jest.

VEDRAN PEDIŠIĆ:

Je, izvještaj je napisan ispravno, izvještaj je potpisan – ja predlažem da, tko želi da ga dođe pogledati – baziran je na neki način da se predlažu neke stvari, znači on je nekom smislu više predlagачkog karaktera. I ono što je, velim, s naše strane viđeno, akceptirano – to je na neki način isto tako statistički pokazatelj.

HRVOJE HRABAK:

Ali, u čemu je problem da iznesete taj izvještaj?!

VEDRAN PEDIŠIĆ:

Evo, ako želite, ja ću čitati točku po točku, ne znam da li ste svi zainteresirani za to...?

(DAMIR LJUTIĆ: Petnaest minuta čekamo da počneš!)

... Evo, počet ću. – Znači: kako se manjak konstantno povećava, smatramo da treba učiniti zaokret u poslovanju u smislu racionalizacije (smanjenja broja zaposlenih, pogotovo onih na ugovor). U DAZ-u su trenutno zaposlene tri osobe u stalnom radnom odnosu i na puno radno vrijeme, jedna je stalno zaposlena na 50% radnog vremena, te tri osobe u punom radnom vremenu na ugovor. – Da se razumijemo: naša konstatacija nije u smislu digresije, digresiju moram reći, moram obrazložiti ono što je činjenica – a činjenica jest da bi stvari trebalo, prema prihodima, isto tako posložiti. Ako na neki način konstantno stvari padaju, onda stvari treba tako posložiti da takva situacija nije, i gotovo!

Imali smo nekoliko sjednica, od kojih jednu po anonimnoj prijavi o neisplaćivanju plaća djelatnicima DAZ-a. – Nakon sastanka sa Izvršnim odborom dobili smo potvrdu o isplati zaostalih plaća i danas se plaće isplaćuju redovno iako su zbog opće gospodarske situacije plaće smanjene. – Znači, to je činjenica, plaće su smanjene.

Odbor kontrole je prije dvije godine predložio da se ubuduće prilikom zasnivanja dužničko-vjerovničkih odnosa uz potpis predsjednika DAZ-a, osigura i potpis dva člana Odbora kontrole, međutim to nije provedeno. Smatramo taj prijedlog dobrim i predlažemo da se to uvrsti u Statut Društva, kako ne bi ovisilo o dobroj volji nego postala obveza.

Isto tako, predlažemo da se Statutom utvrdi da predsjednik liste koja izgubi izbore automatizmom postaje predsjednik Odbora kontrole, jer je smiješno da Izvršni odbor/Skupština na kojoj je dotična lista pobijedila, sam bira onog tko će ih kontrolirati. – Uostalom, takva je praksa na neki način uobičajena u svim parlamentarnim demokracijama. Znači, velim, ovo što smo mi izvršavali na neki način je vrlo nezahvalan posao. I, zato velim – moram krenuti od nekih direktnih brojki, ne? – Također, smatramo da u današnje doba volonterizam u odborima kontrole nije primjeren u poslovanju organizacije kakva je DAZ, i u tom smislu bi trebalo angažirati profesionalca, u svakom slučaju.

Predlažemo da se ubuduće pri završetku mandata provede i financijska revizija poslovanja od za to ovlaštenih osoba, kako bi novoizabrani Izvršni odbor znao što nasljeđuje od prethodnog Izvršnog odbora...

(HRVOJE HRABAK: I potrošiti još 70.000,00 kuna?!)

...Kontrola rađena na dosadašnji način je apsolutno amaterska i neprofesionalna – to priznajemo, ne? – a obzirom da DAZ tijekom godine ima promet od nekoliko milijuna kuna, smaramo da kontrolu poslovanja, pogotovu s obzirom na stalne gubitke, treba profesionalizirati. – Isto tako, činjenica jest, ovaj podatak iz 2009. Godine – da je ukupan plus bio 1.500.000,00 kuna. – To je ukratko to.

HRVOJE HRABAK:

Hvala, evo Odbor kontrole je podnio svoj izvještaj. – Molim izvještaj Suda časti. I, nadamo se da će taj izvještaj biti korektan, formalno makar.

c) Izvještaj o radu Suda časti DAZ-a

MATEO BEROŠ, predsjednik Suda časti DAZ-a:

S obzirom da smo imali samo dva sastanka – kolega Jukić, kolegica Sonja Tadej i ja – nije bilo nikakvih predmeta koje bi trebali razmatrati, dakle nije bilo nikakve potrebe da procesuiramo neke prijedloge, primjedbe.

HRVOJE HRABAK:

Hvala. – Mislom da bi trebalo u Statutu unijeti da Sud časti, kad nema prijedloga – sam pronade nešto. *(Smijeh)* – Sljedeća točka je:

6. RAZMATRANJE I USVAJANJE PODNESENIH IZVJEŠTAJA

Molim prvo raspravu po pitanju Izvještaja o radu Društva arhitekata Zagreb. – Ima li, dakle, nekih komentara, pitanja *a conto* izvještaja koji je podnio kolega Ljutić?

TIN SVEN FRANIĆ:

Ja bih samo komentirao ovo prešućivanje ovih 800.000,- kuna u 2012., preko kojih je samo ovak' pređeno.

HRVOJE HRABAK:

Pa, Tinek, tko je prešao preko toga? – Dali smo bilancu, izvješće...!

TIN SVEN FRANIĆ:

Prvo bih zamjerio ovakvo vođenje sjednice, gdje se vi pokušavate i miješate u riječ svakom tko uzme riječ pred Skupštinom. – I, nemojte govoriti na takav način, jer se dižu tenzije. Pustite mene da završim, nemojte mi vi odgovarati nego bih ja molio predsjednika.

HRVOJE HRABAK:

Koje je konkretno pitanje?

TIN SVEN FRANIĆ:

Pitanje je ovdje napomenuto – da je bio u 2012. godini evidentiran minus od oko 800.000,00 kuna – ove godine se, zbog Seecela, stvar nešto promijenila, premda ja mislim da nisu tu date sve, kako bih rekao, tražbine koje proizlaze iz jednog natječaja, pa bih molio još jedanput kolegu Ljutića da nam objasni te brojke.

HRVOJE HRABAK:

Ja bih samo napomenuo da ćemo o izvještaju Odbora kontrole, o financijskom izvješću – to je sljedeće, to ćemo nakon ovog izvještaja.

DAMIR LJUTIĆ:

Očito, ovo pitanje koje je Tin postavio se zapravo odnosi na financijski dio moje prezentacije izvješća o radu, dakle koji se odnosi na financije. I, ja ću reći samo da se slažem s jednim dijelom ovog izvještaja Odbora kontrole koje, s druge strane, ipak nije u nekakvoj formi i mislim da ste se mogli oko toga ipak malo više potruditi. Naime, vi ste napravili računovodstvenu grešku – vi ste stvari doveli do 1.165.000,00 kuna (ako hoće netko u detalje, možemo i u detalje), ali to su zapravo stvari koje se akumuliraju – minus koji služi kao odbitak za poreznu osnovicu. Trenutni dug Društva arhitekata Zagreb je 245.000,00 kuna – na računu imamo 1.033.980,00 kuna. To su točni podaci.

Ja sam Berniju rekao ovdje prije, nažalost mogli ste se sastati ovdje malo ranije, mogli su malo dublje ući u tu proceduru – ni ja nisam računovođa, ali ovdje kolegice stoje na raspolaganju za sve brojke, sva objašnjenja, što god treba.– došli ste jučer, niste uspjeli napraviti – ne zamjeram, ni ja nisam računovođa, ali sjedim ovdje svaki tjedan po pet-šest sati i raspravljamo o financijama. Mogli su

tražiti pomoć kolega iz računovodstva koji im stoje na raspolaganju
Što se tiče minusa od 800.000,00 kuna...

(TIN SVEN FRANIĆ: Kako je nastao dug?)

... Nema tu da je nastao! – To, kao prvo, nije uopće dug, nego bilanca. Znači, razlika je – znate što je bilanca, da ne ulazim u objašnjenje. Minus od 800.000,00 kuna je nastao tako što smo uprihodovali u 2011. godini nešto više sredstava, a razlika je računovodstveno prebačena u 2012., računovodstveno – to je samo računovodstveno. Mi smo imali u 2011. godini oko 400.000,00 kuna realnog gubitka, i drugu polovicu u 2012. godini. Ali, to nije nigdje prikriveno, niti je skriveno, niti je bilo 2,5 milijuna kuna na računu DAZ-a, niti je bilo fondova nekakvih – sve to je potkrijepljeno izvještajima iz banke, sve postoji 'crno na bijelo'.

U ovom trenutku Društvo arhitekata Zagreb na dozvoljenim, dakle prelaznim računima je 245.000,00 kuna plus ove razlike – u PDV-ima, itd. Situacija je užasno teška. Ja ne znam tko od vas funkcionira pozitivno? Užasno je teško, i to nije novost. Mi smo u ove dvije godine, i prije toga ali u ove dvije godine radili jako puno, ali natječaja jednostavno nije bilo. A, gro prihoda Društva arhitekata je dolazilo od natječaja. I, natjecajima su akumulirana određena sredstva. Ta sredstva su trošena, ne trošena, ili stavljana u rezervu – kako je tko tada tko je bio u upravi, donosio odluku u konačnici.

Od ovog što je Berni spomenuo – 1.500.000,00 kuna, što je ostalo nakon kolege Igora Franića, mi sada novom predsjedniku ostavljamo 1.033.000,00 kuna. To je, naravno, uvijek sve jednako relativno, jer dolaze troškovi, i dolaze prihodi. – Trenutno, na današnji dan: 245.000,00 kuna je minus, a ovih 1.165.000,00 kuna stoji, dečki, ali pokrilo se – tu se slažem.

VESNA VRGA PEROVIĆ:

Mogu ja objasniti...?

MILJENKO BERNFEST:

Ja nisam financijaš, ali piše u izvještaju: manjak prihoda za pokriće u sljedećem razdoblju – 1.165.328,00 kuna, to mi je dalo računovodstvo, pa ne mogu ja brojke izmišljati!

DAMIR LJUTIĆ:

Berni, da si došao u drugom mjesecu, u trećem mjesecu, onda bi možda imao bolji uvid!?

MILJENKO BERNFEST:

To je bilo krajem prošle godine!

(HRVOJE HRABAK: Prekidam to...!)

DAMIR LJUTIĆ:

To su brojke! – Brojke su brojke, to je olakšica za odbitak poreza na dobit.

(MILJENKO BERNFEST: Pa, nisam ja zbrojio – ZAP je zbrojio!)

BORKA BOBOVEC:

Ja bih samo jednu rečenicu. – Ja sam bila u izvršnom odboru 2009. godine, kad smo ostavili po završnom računu 850.000,- kuna na računu i 750.000,- kuna u fondovima, sa svim podmirenim troškovima. A, ja bih samo molila ovdje da se kaže – koliko još ima ugovornih obaveza, dakle iznosi koji se trebaju još isplatiti po ugovornim obvezama – koliko postoji još ugovora?

HRVOJE HRABAK:

Ja samo molim Vesnu da odgovori na ovo pitanje.

VESNA VRGA PEROVIĆ:

Od stranih ugovora, koje DAZ ima sa europskim agencijama, raznim, mi u principu nemamo ugovora koji su trajni –

imamo ugovore za održavanje opreme, i imamo ugovore o radu. Dakle, to su jedini ugovori koji nas obvezuju – dakle u tom smislu mi nemamo iz mjeseca u mjesec ugovore koji nam dospijevaju na naplatu, osim ako sad želite da vam i u Planu rada stavimo točno koliko svaki mjesec moramo platiti za prostor, za zaposlenike (plaće, doprinose i sve ostalo), plus tekući troškovi za tekuće održavanje. Dakle, to su nam jedine obaveze koje imamo – nemamo nikakve obaveze koje moramo još platiti. Sve ostale obaveze koje imamo, plus još 245.000,- kuna dospjelih računa – po svim ugovorima koje smo napravili u zadnjih godinu-dvije.

DAMIR LJUTIĆ:

Možda da objasniš ovu brojku...?

VESNA VRGA PEROVIĆ:

Ako mi dozvolite, samo bih objasnila...

HRVOJE HRABAK:

Ti ćeš dobiti riječ na kraju i objasniti ćeš sve, a sad bih molio Sunčanu Rapaić da kaže svoje, a Vesna će na kraju objasniti.

SUNČANA RAPAIĆ:

Ja bih samo htjela predložiti i moj prijedlog je bio da Vesna, koja je najstručnija osoba kad se radi o financijama, objasni, jer nitko od nas nije u tome stručan. Tako da bih predložila da stvarno sve ove nesporazume koje imamo i objašnjenja koja su nam potrebna, da Vesna prezentira – mislim da ona to najbolje može.

HRVOJE HRABAK:

Vesna će dobiti riječ na kraju.

VEDRAN PEDIŠIĆ:

Ja ne bih na kraju. Jer, na neki način smo počeli s nečim što je jako bitno i ja bih rado, ako smo u krivu, da se to obrazloži.

Zašto na kraju? – Da se razumijemo: možda smo totalno u krivu? A, onaj papir koji je Berni dobio – to je, znači, taj broj, da se razumijemo – to je osnovni razlog zašto sam to čitao.

HRVOJE HRABAK:

Vas trojica ste mogli ovaj razgovor s Vesnom obaviti prije tri mjeseca! – Aneta ima pitanje. – No, da li ste za to da se postavljaju pitanja, ovako, iz publike?

ANETA MUDRONJA:

Ja imam samo jedno, temeljno, pitanje. – Mislim da je pitanje financija užasno važno u našoj struci i moje generalno pitanje je: zašto vi koji ste na listi, imate osobu koja je – a pozivate se na financije – koja je sudski gonjena, koja je tužena od nekih ljudi i koja ima više firmi nego izvedenih kuća...?

(HRVOJE HRABAK: Aneta, molim te...!)

...U tom smislu moje je pitanje, odnosno prijedlog. – Hoću kazati da bi trebalo unijeti u novi Statut, stvarno, da onaj koji je na listi – da mu je tvrtka, on, zaposlenici i svi procesi čisti – onaj koji mora biti na nekoj listi. – Eto, samo to. I, hoću reći da onda može prozivati druge.

VEDRAN PEDIŠIĆ:

Ja bih ipak završio sa Vesnom Vrgom, jer ako smo u krivu, neka se dokaže – možda sam krivo rekao?! – Da završimo tu točku.

HRVOJE HRABAK:

Ja ću vas isključiti iz daljnjeg izlaganja!

VEDRAN PEDIŠIĆ:

Onda isključi, jebem mu miša, 'ajde isključi! – Neka Vesna završi, jer ona je ovdje računovođa, ako se to tak' zove. Ako sam krivo

šta rekao, želim ona obrazloži, jebem mu miša! Možda sam stvarno krivo rekao?

HRVOJE HRABAK:

Vesna čeka svoju riječ nakon što svi postavite pitanja, jer jedina zna te odgovore. – Gordana Domić ima riječ.

GORDANA DOMIĆ:

Ja bih samo htjela da se možda malo smire strasti. Naime, htjela bih da popričamo o ovome što je učinjeno u DAZ-u u proteklom razdoblju – govorim o programima koji su vrlo vrijedni za naše Društvo i mislim da nam je to najvažnije od svega. Financije nisu nešto što se ne da elaborirati i što se ne da prikazati. Ako tražimo ozbiljnost onda bi se ozbiljnost zaista trebala svesti na to da imamo potpuno relevantne podatke, da vi znate točno sve pokazatelje – nemam ništa protiv, dozvoljavam je li minus, nije minus, ja nemam pojma o tome, ja priznajem da sam s financijama 'na vi'.

Ali, htjela bih se zahvaliti kolegama koji su u proteklom razdoblju odradili vrlo vrijedne stvari i koji su unatoč ovoj krizi našli snage i našli volje da se pojave u ovom Društvu arhitekata, da se druže, da pokrenu programe tipa *Think Space*, tipa *Akupunktura*, tipa *Artur*, i mislim da su zaista zaslužili apsolutno pažnju – naravno, pritom ne mislim da treba preskočiti ove financije, ali ja mislim da je to nešto što bi nas kao arhitekate trebalo prije svega zanimati i što je osnova djelovanja ovog Društva arhitekata. Hvala. (*Pljesak!*)

HRVOJE NJIRIĆ:

Ja bih se nadovezao na ovo što je kolegica rekla. – Ja se apsolutno, u biti, ne slažem s takvim stavom, da je takvo prekrasno stanje, jer mislim da ono ne odražava naše temeljne interese. Dakle, hvale vrijedno je da ste vi radili sve ove programe, koji ste u njih

uključeni, ali mene u ovom vašem izvještaju jako čudi – naprosto to da vi konstatirate: natječaja je malo, pa sad evo, manje je i novaca. Vi ste vrlo jasno rekli da mi znamo da je to već dugi niz godina, da su natječaji osnov naše egzistencije u Društvu. Jer, kad je natječaja bilo puno više, Društvo bi bolje stajalo i svi smo imali u tome prosperitet.

Ne želim umanjiti vrijednost tih programa, ali bojim se da je stvarno ovo prikazano na jedan tendenciozan način. Naime, ja bih rekao da sam uvjeren da zastupam mišljenje jednog dobrog dijela članstva, a to je da su natječaji naš primarni posao – i kako radi generiranja sredstava, i kako bi mogli sudjelovati i, na kraju krajeva priskrbiti si za nekakav svakodnevni posao. Prema tome, ja bih volio da se nama malo objasni pozadina – zašto tih natječaja nije bilo? Je li to sad odjedanput takva nekakva privredna kriza? – Znamo da ni prije nije bilo sjajno, a natječaja je bilo jako puno, je li? Kako to objasniti: da natječaja nije bilo i što ste vi poduzeli da ih eventualno bude? Evo, molio bih Damira da nam to malo objasni, jer mi se čini da je to jedan moment koji nije baš jasan.

DAMIR LJUTIĆ:

OK. – Mislim da sam odgovorio kroz prezentaciju na to pitanje. Naravno da je primarna stvar – kriza, jer jednostavno sad ima manje natječaja, i mislim da nisi rekao ništa novo što nije bilo. Što se tiče drugih stvari, postojao je nekakav ugovor iz 2001., tako nešto, u kojem je Grad davao natječaje, po nekakvim – nemojte me sad držati za riječ kako se to zove – ali davao je Društvu arhitekata. Negdje, nakon donošenja Zakona o javnoj nabavi, ili tako nešto, ukinuta je mogućnost direktnog ugovaranja i Grad u tome više ne ulazi u direktna ugovaranja sa DAZ-om. A, osim toga, to što ulazimo u javnu nabavu, poštujući cjenik Komore, poštujući cijene i pravila natječaja

iz Pravilnika i Uredbe o javnom natječaju, o provedbi natječaja iz Pravilnika urbanizma i arhitekture – naše cijene, kada ih svedemo na maksimalni minimum (kolegica Dabić ih je napravila, ja ne znam koliko) – neke tvrtke, ili jedna tvrtka uvijek uspijeva biti po cijeni niža, i tu jednostavno nema nikakve mogućnosti, jednostavno ne možeš ništa – ne znam, prijaviti USKOK-u, ili što, nemam pojma. U svakom slučaju, ako imate minimalne cijene, po cjeniku Komore, nemam pojma, svedete jedan natječaj na 500-600 tisuća kuna (mislim da jedan takav imamo), a onda čujete da nismo dobili posao zato jer je konkurentska tvrtka dobila za 400.000,- kuna, onda više nemate što!

Za neke stvari smo se doveli u poziciju da idemo u direktno ugovaranje. Nakon mukotrpnih pregovora smo došli u situaciju da nam kažu: „Dobro, može sutra, ali mi želimo imati većinu članova u žiriju.“ – Sad mi vi recite da li ste vi kao Društvo za to da mi kao Društvo arhitekata prihvatimo da nemamo većinu u žiriju?

U konačnici, nakon tri razgovora, kad sam ja i pristao da imamo manji broj članova, a onda sam predložio da u taj natječaj uđe predsjednik UHA-e – nisam sad posve siguran tko je tada bio – znači, prvi prijedlog je bio da imamo više članova u žiriju, ja sam na to rekao: „Može“, onda su oni rekli: „Neće biti natječaja“, onda sam ja rekao: „OK, onda ću ja uzeti deset ljudi, arhitekata, vi izaberite broj ugovora“ – rekli su da ne može. Onda sam ja rekao: „OK, pristajemo na to vaše, ali predsjednik UHA-e će biti unutra i članovi Upravnog odbora.“ – Ne može! Prekidaju proces direktnog ugovaranja, pokreću proces javne nabave, i jedna tvrtka je dobila taj posao.

E sad, da li ti sugeriraš da trebam imati nekakve specijalne odnose s onima koji raspisuju natječaje? Da li trebamo

popuštati izvan okvira? – što mislim da je svima nama u interesu da ne popustimo u jednom trenutku – mislim da ne! To je bila možda moja greška, odnosno naša greška u Izvršnom odboru.

S druge strane, pokušavajući zapravo nadići taj problem, pokrenuli smo i razradili kompletan sustav provedbe natječaja, koji smo vrlo detaljno, vrlo, vrlo detaljno razradili – mislim da smo složili sustav u koji se može ugurati nekakvih 45 kriterija u pet mogućih, ili tako nešto je bilo, gdje je bilo precizno definirano ocjenjivanje gdje smo ulogu svakog kriterija vrednovali, bodovali, kroz cijene stavili unutra, gdje smo ulogu ocjenjivačkog suda doveli do toga da i njihova uloga bude potpuno transparentna – sve je odrađeno, sve on-line, jednim klikom se otvara u trenutku prema javnosti. To je bio naš odušak, da mi sutra konkuriramo nekakvim natječajima.

Ili, da možda zaključim. – Društvo arhitekata očekuju vrlo veliki problemi u budućnosti sa natječajima, zato jer – neću reći da smo mi skupi, nego su drugi jako jeftini. Mi smo radili nekakve ponude, koje na kraju nisu pokrile trošak kolegice Mladene Belamarić, koja je radila takve natječaje, i takvi natječaji nas u konačnici vode u minuse. – Znači, nema te mogućnosti. Jedini način je da možda uspostavimo specijalne odnose sa gradonačelnikom, ovim, onim, da ulazimo u nekakve dealove, falove, i ne znam što već, u kojima se događa ovo ili ono? – Ja u to nisam siguran. Ako je to moj *krimen* – to je moj *krimen*. Mi smo sve ove programe, uključujući i taj on-line sustav natječaja, vrlo detaljno, vrlo precizno – s kolegama iz Grada, s kolegama iz Društva, s kolegama sa fakulteta – organizirali, programirali, projektirali, postavili na webu. U ovom trenutku Društvo arhitekata je zasigurno jedno od rijetkih u Europi koje ima takav sustav koji se može koristiti svaki čas. Taj sustav ne odgovara

malim, ili privatnim investitorima, koji svaki natječaj doživljavaju kao – nazovimo to pravim imenom – kao prijetnju. I, oni ne žele platiti milijun kuna, milijun i pol kuna, osamsto tisuća kuna za provođenje natječaja, oni žele što prije dobiti posao, žele svog arhitekta da on radi – čovjeka koji je to mogao biti i bilo tko od nas. Ako se to radi šest mjeseci, a ima obavezu natječaja, a nakon šest mjeseci dođe drugi čovjek, la-la-la, dakle problem je natječaj. Taj čovjek ne želi, dakle, dobiti nekog novog. Za njega smo mi – novi...

(HRVOJE HRABAK: Skrati, Damire!)

... Dobro, skratit ću, da završimo. – Dakle, da li je problem u konceptu čitavog natječaja, ili je problem u našim pravilnicima? Mi u tome nismo baš daleko došli – mi smo to tražili, preko Komore, da se ugradi i u pravilnike, i u zakone, bilo je nekakvih inicijativa, pokušaja, ali nismo baš daleko došli – do te mjere da smo, recimo, tražili da društva arhitekata budu licencirana za provođenje natječaja, znači da društva arhitekata mogu provoditi natječaj. Dakle, ako netko ima privatnu tvrtku, hoće provoditi natječaj, tada dođe u svoje Društvo – da li je to Varaždin, Zagreb, Rijeka, Split, Osijek, itd., i kaže: „OK, ja želim ove godine provoditi natječaj“ – i to košta 5.000,00 kuna, a ovo Društvo meni uzima licencu, daje licencu, na temelju toga da li je natječaj stručno proveden. Ideja je bila, inicijativa je krenula, to je bilo na nekakvoj razini razgovora, pokušaja i kroz Zakon o gradnji, Zakon o javnoj nabavi, itd. – Nije se uspjelo.

HRVOJE NJIRIĆ:

Dobro, hvala ti lijepa Damire na ovom tvom trudu da nam to rastumačiš, ali ja bih htio jednu stvar reći. – Mi smo svi svjedoci što se nama događa u struci ovih dana. Vi ste svi, više ili manje upoznati što se 'valja iza brda' i što nam ministrica sprema. I, mi svi kao

udruga, lokalna, krovna komorska, nismo u stanju napraviti ništa – čitamo novine, slušamo televiziju. Prema tome, to je situacija u kojoj mi jesmo, mi nismo dovoljno organizirani. Prema tome, u toj situaciji koja nas je dovela do toga da nam radnici iz ministarstva određuju i 'kroje kapu', mi se ne možemo sad tužiti jedan drugome i plakati, nego mi moramo iznaći *modus operandi* da se u takvim vremenima djeluje. – To ti ja hoću reći, Damire.

Dakle, ja kad tebe slušam – to meni zvuči dobro i sve skupa, ali mi je malo neprimjereno vremenima u kojima se nalazimo. – *Dozvoli da završim.* – Prema tome, ako treba obilaziti Grad, ako im se treba „prišmajhlati“, ako treba ovo ili ono – to su sve naše situacije. Mi to znamo, mi to svakodnevno vidimo kroz obavljanje posla. Taj način dolaženja do posla potpuno je, rekli bismo, nedostojan struke i statusa arhitekta. Međutim, od čelnika jedne ovakve udruge smatram da se očekuje da napravi sve što je potrebno da se ti natječaji održe.

Ja ću ti reći moje iskustvo. – Znam od ljudi iz Grada, koje nažalost ne mogu sad imenovati (eventualno da ih tituliram) – natječaja ima puno. Oni imaju u planu sedam natječaja za ovu godinu – četiri su natječaja, koje ja znam, vezana za Kampus, koji bi trebali ići. Prema tome, jedanaest natječaja, koji će se propustiti zbog nekakve principijelnosti. – Treba se snaći, treba biti kooperativan, treba na tome raditi i natječaji bi se dobili!

Činjenica je da Grad sa ovim sazivom monentalno ne želi surađivati. To je formulacija koju ja znam. Prema tome, mislim da je kredibilitet negdje izgubljen. Zašto, kako? – Ja sad ne bih tu u to ulazio, ali činjenica je da u ovoj važnoj domeni, koja je za nas krucijalna, nije se napravilo dovoljno. – Evo, to je naprosto moja konstatacija koja je, ne moje osobno promatranje, nego ono što sam

